

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 8Csp/43/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123203894
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Jaselský
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8123203894.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom, JUDr. Jozefom Jaselským, v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom ul. Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený: JUDr. Katarína Hegedúšová, Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, IČO: 42 185 190, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 2.106,83 eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 350,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 26.4.2023 domáhala od žalovaného zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 2.106,83 eur. Žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 14Csp/175/2020 rozsudkom zo dňa 22.2.2022 v spojení s opravným uznesením zo dňa 11.4.2022 a v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 16.6.2022, sp. zn. 5CoCsp/19/2022, bola úspešná v konaní o vydanie bezdôvodného obohataenia. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26.7.2022.

V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol:

- odôvodnenie 32.: „Súd taktiež konsťatuje, z e uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere vykazuje znaky formularovej (typovej) zmluvy, ktorej obsah (zmluvne dojednania) spotrebiteľ podstatným spôsobom nie je schopný reaľne ovplyvniť. Može zmluvu po doplnení potrebných údajov (o spotrebiteľovi a poskytnutom úvere) ako celok prijať alebo odmietnuť. Zmluvne dojednania a obsah zmluvy spotrebiteľ určite zľadným spôsobom individuaľne nedojednaľval, keďže sú vopred predtlačené bez možnosti vpisovania iných podmienok, či ich úpravy, a teda absentuje individuaľne dojednanie medzi stranami zmluvy ako take (najma čo do odplaty za úver).“

- odôvodnenie 35.: „Pri skúmaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere z pohľadu ochrany spotrebiteľa je tiež neprehľadnatľná samotná výška úroku 57,50 %, ktorá je podľa názoru súdu v rozpore s dobrými mravmi. Priemerne úrokově sadzby za obdobný úver sa v rovnakom čase pohybovali na úrovni 9,49 % ročne. Právne predpisy výslovne nestanovujú, do akej výšky je možné pri požičičke alebo úvere dojednať úroky, ktoré sú tak predmetom voľného zmluvného dojednania medzi účastníkmi zmluvného vzťahu. To však neznamená, že by sa na dohodu o výške úroku nevzťahovalo ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práva a povinností, vyplývajúci z občianskoprávných vzťahov, nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Neprimerane vysoké úroky dojednané pri peněžnej požičičke alebo úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania sa a vzájomným vzťahom medzi

ľudmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. V súlade s dobrými mravmi je len také konanie veriteľ'a, ktorý sa pri penážnej požičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny, a ktorý svoje voľné penážné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška dohodnutých úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo požičiek (obdobne rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 26/2011 zo dňa 26.4.2012). Vychádzajú z vyššie uvedené tak má súd za to, že dohodnutá výška úrokov z úveru 57,50 % ročne, ktorá podstatne prevyšuje úrokovú mieru obvyklú v čase uzavretia úverovej zmluvy (6-násobok priemeru), je z tohto dôvodu v rozpore s dobrými mravmi a ako taká je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná.“

- odôvodnenie 36.: „Čo sa týka zmluvnej podmienky uvedenej v bode 2. zmluvy o spotrebiteľskom úvere týkajúca sa výšky odplaty, táto je podľa názoru súdu v prvom rade nejasná, neurčitá a zmataná, keďže jej znenie je v rozpore s právnou úpravou odplaty a nevyplýva, čo presne má odplata predstavovať, teda za čo má vlastne spotrebiteľ touto odplatou veriteľovi zaplatiť. Predmetné dojednanie o odplate pritom nie je dojednané individuálne, keďže ako súd uviedol už vyššie, jedná sa o formálnu zmluvu. Súd má za to, že predmetné zmluvné dojednanie pritom spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľ'a, a teda predstavuje aj neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže zatázuje spotrebiteľ'a ďalším nákladom, ktoré ho účel a zmysel ani nie je jasné. Súd pritom berie na zreteľ, že nákladom spotrebiteľ'a za poskytnutý úver nemusí byť iba úrok z úveru, avšak v danom prípade pri tomto konkrétnej zmluvnej podmienky o odplate, ktoré nekorešponduje s úpravou odplaty v zmysle zákonného ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a vykonávacieho predpisu, naplnia znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky. V zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je následne takáto neprijateľná zmluvná podmienka neplatná.“

- odôvodnenie 37.: „Napokon je taktiež zjavné, že v zmluve je nesprávne uvedená výška RPMN, ktorá je povinnou náležitosťou podľa § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z.z. Pri uvedených vstupných údajoch špecifikujúcich úver (predovšetkým pri úrokovej sadzbe 57,50 % ročne a splatnosti úveru jeden rok) je nemožné, aby RPMN bola vo výške 30 %, ako je uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a teda v sume nižšej ako je samotná úroková sadzba, navyše bez ďalšieho poplatku za „odplatu“. Uvedené nesprávne uvedenie výšky RPMN v neprospech spotrebiteľ'a má potom za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru z predmetnej zmluvy podľa § 11 ods. 1 písm. d) ZoSU.“

- odôvodnenie 38.: „S poukazom na uvedené skutčnosti súd pri závere o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru vychádzal z toho, že zúčtovaný mal právo iba na vrátenie poskytnutých finančných prostriedkov, a teda sumy 800 EUR. Nebolo pritom sporné, že zúčtovaný uhradil za účelom splatenia úveru sumu 2 306,83 EUR. Rozdiel medzi poskytnutými finančnými prostriedkami a vrátenou sumou predstavuje 1 506,83 EUR. Keďže na plnenie nad sumu reálne poskytnutých finančných prostriedkov zúčtovaný nemal nárok, predstavuje táto suma majetkový prospech získaný plnením z neplatného právneho úkonu, a teda bezdôvodné obohatenie na strane zúčtovaného, ktoré je zúčtovaný povinný v zmysle § 451 ods. 1 vydať zúčtovanému (pre prípadne bližšie odôvodnenie toho, o ktorú skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia v danom špecifickom prípade bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru súd plne odkazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/29/2021 zo dňa 28.9.2021, bod 17. odôvodnenia).“

- odôvodnenie 39.: „Súd pri posudzovaní zúčtovaným vznesenej námietky premĺčania nároku zúčtovanému na vydanie bezdôvodného obohatenia, dospel k záveru o jej nedôvodnosti. Pri premĺčaní práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premĺčacia doba, a to subjektívna (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a objektívna (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Začiatok subjektívnej i objektívnej premĺčacej doby je stanovený odlišne, na sebe nezávisle a ich plynutie a skončenie je tiež vzájomne nezávislé. Subjektívna premĺčacia doba môže plynúť iba v rámci objektívnej premĺčacej doby, ktorú nemožno prekročiť. Subjektívna premĺčacia doba je dvojročná a na začatie jej plynutia vždy treba respektovať subjektívnu stránku oprávneného týkajúcu sa jeho vedomosti o bezdôvodnom obohatení a vedomosti o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Vyzáduje sa skutková vedomosť o skutkových okolnostiach, nielen predpokladaná vedomosť oprávneného o skutkových okolnostiach zakladajúcich bezdôvodné obohatenie. Zo skutkových tvrdení zúčtovanému i predloženeho prehlásenia Združenia na ochranu spotrebiteľ'a HOOS zo dňa 1.10.2020 vyplýva, že zúčtovaný sa o potenciálnej bezúročnosti a

bezpoplatkovosti úveru a vzniku bezdôvodného obohatenia dozvedel až dňa 1.10.2020, kedy požiadal združenie o pomoc s úverom odzalované. Súd poukazuje aj na to, že žalobca počas trvania úverovej zmluvy riadne plnil v zmysle zmluvných dojednaní, čo jasne indikuje, že nevedel o potenciálnej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. V tomto prípade nebol žalovaný m produkovaný zladen dôkaz, ktorý by uvedené tvrdenia žalobcu vyvrátil, resp. ktorým by bol predložený dôkaz spochybnený. Súd má zato, že žalobca dostatočným spôsobom osvedčil, kedy sa skutočne o bezdôvodnom obohatení na strane veriteľa - zalované na svoj úkor dozvedel a voči komu ho má uplatniť. Keďže žaloba bola podaná na súde dňa 20.10.2020, teda ani nie mesiac od rozhodného dňa pre začatie plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej lehoty, bola podaná včas, a teda na rok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je premlčaný z dôvodu uplynutia subjektívnej premlčacej lehoty.“

- odôvodnenie 40.: „Čo sa týka objektívnej premlčacej lehoty, možno konštatovať, že v danom prípade treba vychádzať zo záverov o minimálne nepriamom úmysle na strane veriteľa, a teda v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka použiť objektívnu premlčaciu lehotu v trvaní desiatich rokov. Žalovaný má dlhodobu v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov, a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Respektovanie princípu „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere. Ak žalovaný ako subjekt dlhodobu pôsobiaci na finančnom trhu, ktoré ho predmetom činnosti je poskytovania úverov v rozpore so zákonom prijíma i plnenia, na ktoré v dôsledku zmluvy koncipovaných v rozpore so zákonom nemal na rok, jeho konanie nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia plnením bez právneho dôvodu minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Súd mal tak za to, že keďže už len samotný úver bol poskytnutý v roku 2014, desaťročná objektívna premlčacia lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia doposiaľ neuplynula.“

- odôvodnenie 41.: „Za zásadný pre posudzovanie premlčacej lehoty pre vydanie bezdôvodného obohatenia súd považuje tiež rozsudok Súdného dvora Európskej únie zo dňa 22.4.2021 vo veci C-485/19 LH c/a Profi Credit Slovakia s.r.o. , v ktorom Súdný dvor vyslovil stanovisko, že „záhada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že brať v úvahú „trosť“ tnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalejch podmienok v zmysle smernice 93/13 alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice 2008/48, sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu.“

- odôvodnenie 42.: „Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citované právne závery majú za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi stranami sporu sa má považovať za bezúročnú a bez poplatkov, súd v plnom rozsahu vyhovel žalobe žalobcu v nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Keďže súd tiež dospel k záveru o neprijateľnosti zmluvnej podmienky o odplate, súd vyhlásil jej neprijateľnosť priamo vo výroku rozsudku tak, ako to navrhol žalobca.“

Ako spotrebiteľka si uplatnila satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv, proti čomu sa musela brániť podaním pôvodnej žaloby. Primerané zadosťučinenie má naplniť požiadavku sankčného, odradzujúceho prostriedku ochrany, aby sa dodávateľ už nedopúšťal recidívy, ale má mať aj funkciu relutárnu. Finančné zadosťučinenie žalobkyňa požadovala v sume 2.106,83 eur, ktorá zohľadňuje skutočnosť, že žalovaný sa na jej úkor obohatil o sumu 1.506,83 eur a že v zmluve použil neprijateľnú zmluvnú podmienku, za ktorú požaduje 600,- eur.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a navrhol žalobu zamietnuť. Uviedol, že ustanovenie § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. síce priznáva spotrebiteľovi právo domáhať sa primeraného finančného zadosťučinenia, avšak toto ustanovenie je potrebné vykladať reštriktívne. Pri rozhodovaní o tom, či sa prizná primerané finančné zadosťučinenie a v akej výške je potrebné zohľadniť nielen úspešnosť toho ktorého účastníka, ale aj iné okolnosti, ktoré majú vplyv na konkrétny prípad. Primerané finančné zadosťučinenie je nutné chápať ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu vyjadrenú v rôznych formách. Priznanie požadovaných finančných prostriedkov prichádza do úvahy len v tých prípadoch, keď porušenie práva nie je možné už napraviť inak. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovršenie ochrany porušeného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia. Žalovaný má za to, že predmetné rozhodnutie súdu, ktoré uvádza žalobkyňa má dostatočný sankčný charakter v zmysle individuálnej a generálnej prevencie. Žalobkyňa, ktorá sa domáha vydania finančného zadosťučinenia napriek tomu,

že sama konala v rámci kontraktáčného postupu ľahostajne, keď svojim podpisom vyhlásila, že súhlasí s obsahom Zmluvy, bola oboznámená so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru; nemala k nim žiadne výhrady a zaviazala sa ich dodržiavať. Žalobkyňa svojim podpisom na Zmluve ďalej prehlásila, že si Zmluvu prečítala, že ju uzatvorila vážne, zrozumiteľne, nie v tiesni ani za nápadne nevýhodných podmienok. Za spornú považuje žalovaný aj výšku požadovanej náhrady finančného zadosťučinenia. Žalobkyňa nijako relevantne neodôvodnila výšku požadovaného finančného zadosťučinenia (odhadom určené), ktoré určite nie je primerané a čo teda považuje za primeranosť. Žalovaný by nepovažoval priznanie sumy uplatnenej žalobkyňou za primerané a spravodlivé, pretože ide len o niekoľko násobné uplatnenie a priznanie sumy bezdôvodného obohatenia.

3. Žalobkyňa v replike okrem iného uviedla, že vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky nemožno považovať za satisfakciu, nakoľko ide o zákonný nárok majúci základ v primárnom právnom vzťahu, ktorý zavinením žalovaného nebol perfektný a privodil spotrebiteľovi ekonomickú ujmu. Judikovaná povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie a určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky vo výroku rozhodnutia súdu je následkom porušenia povinnosti zo strany žalovaného. V žiadnom prípade nemožno výsledok základného konania vnímať ako sankciu v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Uplatnená výška primeraného finančného zadosťučinenia zodpovedá svojmu účelu, pretože je potrebné toto finančné zadosťučinenie nevnímať ako kompenzáciu, ale ako poskytnutú satisfakciu. Rovnako je potrebné podozknúť, že prípadné sankcie vyplývajúce z opatrení dohľadných orgánov by boli neporovnateľne prísnejšie. Žalovaný nechce niesť akúkoľvek zodpovednosť a porušenie svojich zákonných povinností „ospravedľuje“ podľa jeho názoru jej ľahostajnosťou. Neschopnosť spotrebiteľov nemôže byť legálnym zdrojom ziskov obchodníkov, poškodzujúc v konečnom dôsledku celú spoločnosť. To sa týka aj konania, ktoré sa vonkajšiemu pozorovateľovi javí byť ako ľahkomyselnosť a nezodpovednosť, zo strany spotrebiteľa. Žalobkyňa ďalej uviedla, že pre neustály odmietavý postoj žalovaného bola nútená iniciovať aj exekučné konania vedené súdnym exekútorom JUDr. Jaroslavom Strakom, pod sp. zn. 275EX 288/22 a sp. zn. 275EX 357/22 na vymoženie priznanej istiny úveru a trov konania, keďže žalovaný nerešpektoval právoplatné a vykonateľné rozhodnutia súdu. Žalovaný dlhodobo a vo veľkom rozsahu porušuje spotrebiteľské práva na finančnom trhu. Aj v súčasnosti napriek tisíciam rozsudkov vydaných proti žalovanému, tento neustále používa nekalé obchodné praktiky a finančne sa snaží na úkor spotrebiteľov obohacovať, najmä využívaním neprijateľných zmluvných podmienok.

4. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie, na ktoré sa dostavil právny zástupca žalobkyne. Na pojednávanie sa nedostavil žalovaný, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil a zároveň súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti.

5. Súd sa oboznámil so všetkými dôkaznými prostriedkami, ktoré súdu predložili alebo označili strany konania. Dokazovanie vykonal rozhodnutiami všeobecných súdov označených žalobkyňou, vyjadrením žalovaného, pričom zistil tento skutkový stav:

6. Rozsudkom Okresného súdu Prešov, č. k. 14Csp/175/2021-51, zo dňa 22.2.2022 súd zaviazal žalovaného vydať žalobkyňi bezdôvodné obohatenie vo výške 1.506,83 eur a zároveň určil, že zmluvná podmienka.

7. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove, č. k. 5CoCsp/19/2022-151, zo dňa 16.6.2022 bol vyššie uvedený rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením zo dňa 11.4.2022 potvrdený a odvolací súd žalobkyňi priznal náhradu trov odvolacieho konania.

8. Na základe zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

9. Je nepochybné, že úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania je spotrebiteľskou zmluvou s poukazom na § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

10. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

11. Podľa § 3 ods. 5 posledná veta zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom od 10.6.2013, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a

osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

12. Vo vzťahu k vyššie citovanému ustanoveniu zákona č. 250/2007 Z.z. možno uviesť, že ide o ustanovenie s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktorá neustanovuje žiadne kritéria na vymedzenie toho, čo predstavuje primerané finančné zadosťučinenie a ako treba určiť jeho výšku. Zároveň treba uviesť, že novšie znenie zákona o ochrane spotrebiteľa dokonca ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitným predpisom, bolo spôsobilé prívodiť ujmu spotrebiteľovi.

13. Základným zákonným predpokladom úspešného uplatnenia primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je teda porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa alebo podľa osobitných predpisov, ktorými sú predpisy na ochranu spotrebiteľa. Podľa názoru súdu uvedený nárok je teda daný, ak dodávateľ porušil osobitnú právnu úpravu predstavujúcu normy na ochranu spotrebiteľov, ktorými sú osobitná úprava spotrebiteľských zmlúv v § 52 až 54 Občianskeho zákonníka, zákony o spotrebiteľských úveroch, o finančných službách na diaľku a podobne. Účelom týchto právnych noriem je zvýšená ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou a citované zákonné ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má postihnúť nečestného dodávateľa, ktorý tieto osobitné právne normy nerešpektuje. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 6Cdo/389/2015, zo dňa 14.9.2016, v ktorom tento súd uviedol, že v súvislosti s ustanovením § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia alebo povinnosti, napr. nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve.

14. V prejednávacom prípade možno konštatovať, že zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva. Pri finančných službách je odopreté plnenie veriteľovi z dôvodu, že sa vyžaduje bez platného právneho dôvodu (nedostatok zmluvnej náležitosti) alebo ide o nekalú obchodnú praktiku, príp. neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd má teda za to, že pokiaľ bol spotrebiteľ úspešný v predchádzajúcom spore pri uplatnení porušenia jeho práva ako spotrebiteľa, základ nároku je daný.

15. Žalovaný nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď predostrel žalobkyni na podpis formulárovú zmluvu obsahujúcu neprijateľnú podmienku – administratívny poplatok bez reálneho plnenia. Žalovaný sa na základe zmluvy o úvere s takouto neprijateľnou zmluvnou podmienkou získal od žalobkyne financie bez protihodnoty, ktorých vrátenia sa domáhala v konaní vedenom pod sp. zn. 14Csp/175/2021.

16. Pri určení výšky finančného zadosťučinenia sa nemožno striktno držať majetkovej ujmy, ktorá žalobkyni objektívne hrozila, resp. ktorá jej vznikla. Súd preto považoval za primeranú výšku finančného zadosťučinenia sumu 350,- eur a to s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobkyne ako spotrebiteľa a skutočnosť, že žalobkyňa sa musela súdnou cestou domáhať vrátenia plnenia na základe predmetnej neprijateľnej zmluvnej podmienky. Súd má za to, že aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadosťučinenia, treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak podľa názoru súdu ho treba chápať aj ako odmenu za to, že sa spotrebiteľ pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Súd prihliadol na to, že žalovaný sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil. V súvislosti s tým, súd považoval sumu vo výške 300,- eur, ktorá predstavuje cca 20 % sumy bezdôvodného obohatenia, za primeranú. Za určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky súd priznal žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie vo výške 50,- eur.

17. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP. Podľa tohto ustanovenia môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške (porovnaj I. ÚS 56/2017). Ide o prípady, ak výška nároku závisí od úvahy súdu, čo je prípad prejednávanej veci. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových

okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, nie čo do základu uplatneného nároku. Aj v súčasnosti podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s čl. 3 a čl. 4 ods. 2 CSP sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinná strana dobrovoľne nespĺní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnená strana môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.